

VÄRLDEN ÄR FULL AV DUMSKALLAR

Sjunde kapitlet – i vilket Zeke försöker skriva en pornovell

Tre dagar senare var jag inne på den fjärde godsvagnen med pappkartongsförpackade trädgårdsstolar. Till en början hade jobbet verkat rätt så lagom. Jag fick sköta mig själv och kunde tänka på annat medan jag staplade kartonger på pallar. Det var inget krävande arbete. Inte fysiskt heller för lådorna vägde knappt någonting alls. Jag tänkte att det hade varit bortslösad tid att läsa vidare. Varför skulle man göra det när man kunde gå och lulla i en godsvagn utan krav på att prestera något annat än någorlunda stabila staplar med papplådor? När det dessutom inte fanns något jobb till en, fast man läst på universitetet i flera år. Den fjärde dagen började jag förstå varför jag inte skulle jobba på magasin. Det var så mördande jävla tråkigt. Tiden släpade sig fram. Den stod fanimej still. Nu var det fredag och alla gick och väntade på helgen.

– Vad ska du göra ikväll, Karl Axel?

– Supa.

Eftersom det var så in i helvete tråkigt så var det logiska väl att jag skulle skynda mig så mycket som möjligt så att jag slapp gå där. I stället drog jag ut på det och försökte röra mig så långsamt som det bara gick. De andra dagarna hade jag arbetat disciplinerat men fredag eftermiddag gick det liksom bara inte. Det var heller ingen som såg mig mer än på mycket långt håll. På väggen i godsvagnen hade någon skrivit med darriga bokstäver ”Petra har så smala hårda lår alla gubbarna bli kåta när de ser henne”. Jag undrade var i landet den här Petra bodde. Jag låtsades att hon var städerska på SJ i Östersund. Blev gubbar kåta på smala hårda lår? Jag blev det inte. Fast de jämförde väl med sina feta kärringar där hemma. Då var väl nästan vad som helst smalt och hårt.

På eftermiddagsfikan satt jag och höll på att somna vid bordet. Gubbarna verkade uppsluppna. Snart var veckans slit slut. Karl Axel kom ut från rökrummet och satte sig bredvid mig. Fy fan vad den mannen luktade illa. Rök och svett och sura strumpor. Precis som flera av de andra som jobbade där så hade han luffarmärket tatuerat på handen. Han luktade åtminstone som en luffare så det var inte omöjligt att han verkligen hade varit en gång i tiden. De andra hade säkert bara tryckt dit de tre prickarna för att verka lite tuffa. Ordet luffare hade något lite romantiskt över sig. Som Allan Edwall i *Rasmus på luffen*. Paradis-Oskar. Utelliggare hade inte samma klang. En minut över halv fem satt jag på cykeln på väg hem.

– På måndag ringer jag och säger att jag inte har tid att jobba, tänkte jag.

Det var mörkt i lägenheten när jag kom hem. Jag brydde mig inte om att tända utan smög fram till fönstret för att titta in till grannarna. Det var helt dött.

– Nu skiter jag i det här, tänkte jag. Det här är ju dödfött.

Jag tände i köket och satte på en kopp te. Egentligen borde jag ta en dusch men jag pallade inte.

– Vem fan bryr sig?

Lite slött bläddrade jag i tidningen. En idiot hade blivit fasttagen när han stod i sin lägenhet och filmade sina grannar. Någon hade stått i köket och lagat mat naken. Nu antog jag att hon kände sig kränkt. Men vilket ufo ställer sig näck i köket och steker bacon och inbillar sig att det inte finns folk som tittar? Varför skulle man ens vilja laga mat naken? Även om man inte brydde sig om eventuella hygieniska aspekter (tänk om man råkade klia sig i röven) så borde risken att bränna sig på känsliga delar avskräcka en. Men att rigga upp en videokamera och dessutom göra det så öppet att det syntes från andra sidan gatan. Vilken jävla pappskalle. Ändå stod han ju bara lite längre ner i samma hål som jag. Snart stod jag väl själv med värmekänslig kikare och teleobjektiv. Nej, det var bäst att dra ner rullgardinerna och fästa blicken i väggen, så att man inte hamnade i tidningen. Eller tingsrätten. Då slog det mig att jag borde skriva mina egna sexnoveller. Varför inte? Jag antog att de fortfarande publicerade såna i porrtidningarna. Dessutom fanns det visst något förlag som gav ut pornografisk litteratur. Det var för roligt. Man kunde ta vilket jävla snusk som helst men om man bara presenterade det i rätt sammanhang så var det ”konst”. Som det jävla aset som stack över till Baltikum och knullade horor och videofilmade hela skiten och sedan påstod att det var konst. Det gjorde mig så jävla förbannad och äcklad så fort svinet dök upp i tidningen och det gjorde han obegripligt nog fortfarande.

Men idén om sexnoveller var fan i mig inte så dum. Det skulle ge mig en chans att kanalisera lite sexuell frustration. Jag letade i skrivbordet efter ett block, men hittade inget. Vad fan var detta för skandal? Skulle det bli som det gamla skämtet där den ene gubben säger till den andre:

– Jag skrev nästan en bok en gång.

– Varför bara nästan?

– Jag hittade ingen penna.

Typiskt nog hade jag precis slängt ut tidningarna. Det var så jävla löjligt. Jag inbillade mig att jag var journalist, men hade ingen dator och inte ens något papper att skriva på. Till slut hittade jag faktiskt ett gammalt gloshefte från högstadiet där det stod ord som ”chemin de fer

– järnväg” och ”la voiture – bilen”. Halva häftet var tomt. Det fick duga. En ros är en ros om än i ett sprucket krus, eller hur det nu var. Jag insåg att jag praktiskt taget inte skrivit ett ord sedan jag blev klar med min utbildning. Där var det hela tiden frågan om en krok, en ingång, vad är grejen, vad är nyheten. Hade man bara det klart för sig kunde man rätt lätt få till en hyfsad ingress. Det var den uppochner vända triangeln. Det viktigaste först och så vidare. Men vad var idén här? Två personer skulle träffas på något sätt och utan alltför många krusiduller börja knulla. Först borde jag bestämma mig för vilka huvudpersonerna var. Mannen var inte så svår att rollbesätta. Det var ju jag. I något förbättrad form möjligen. Alla män i alla porrsammanhang hade ju lemmar som hästar. Det borde jag kanske också ge mitt litterära alter ego. Snyggare kropp skulle jag också ge mig själv. Vad var det för poäng med att fantisera om man inte passade på att göra saker och ting bättre än de var i verkligheten? Men vem var kvinnan? Hur såg hon ut, förutom att hon var snygg? Det borde vara lättare att skriva om jag utgick från någon som fanns i verkligheten. Grannen mittemot kanske? Nej, hur skulle jag få ihop det? För det första visste jag ju knappt hur hon såg ut mer än på avstånd. Jag gick igenom alla tjejer i gymnasieklassen. Dem hade jag haft glädje av i mina fantasier förr. Men var skulle de här personerna träffas? Om jag utgick ifrån att de inte kände varandra så måste de träffas någonstans på neutral mark så att säga. I en affär? På ett sjukhus? På krogen? Jag såg mig själv på dessa platser. Hur skulle jag kunna få till det med en tjej? Hemmet var väl den plats där de flesta samlag ägde rum. Då var problemet hur jag skulle få hem tjejen till mig. För trovärdighetens skull bestämde jag mig för att mannen och kvinnan skulle träffas på krogen. Det krävde att jag verkligen skapade en förbättrad version av mig själv för var det något jag inte fixade så var det att ragga upp brudar på krogen. Men okej, hur själva raggandet gick till var inte det jag skulle lägga krut på. Men hur skrev man en upphetsande text utan att dra till med alla klyschor? Jag kunde inte se mig själv sitta och skriva detaljerade skildringar av könsorgan och dess användning. Bultande stakar och våta sköten och sånt. Det var inte upphetsande tyckte jag. Så var det andra saker jag började tänka på. Skulle de använda kondom? De borde de göra eftersom de inte kände varandra mer än i några timmar. Men hade killen kondomer hemma eller hade tjejen dem med sig? Jag såg mig själv stå och fumla med en kondom medan en främmande tjej låg i sängen och väntade. Vilken jävla press. Om det verkligen hade hänt mig så hade jag varit så nervös att jag hade darrat. I tanken kunde jag se mig själv i alla möjliga positioner men gjorde man allt det där avancerade med någon man inte kände? Var det inte troligast att man körde med missionären? Hur skulle man hinna med tre fyra ställningar om killen fick utlösning efter sju juck och en suck? För det var ju

antagligen vad som skulle ha hänt för mig. Mitt enda hopp var att jag skulle vara så upphetsad och frustrerad att jag var redo igen en stund senare.

Jag började skriva lite tafatt. Jag befann mig på en krog, men kunde inte bestämma mig för vilken. Redan där blev det problem. När jag skulle beskriva hur mannen fick hem kvinnan så sket det sig helt. Det bara knöt sig.

– Vad fan håller jag på med? Vad är det här för jävla skit?

I stället började jag förhöra mig själv på de gamla franskglosorna. Det var förvånande hur mycket som faktiskt satt kvar i minnet. Fast att kombinera dem till meningar var mycket svårare. Jag försökte lite grann. Kanske skulle jag göra kvinnan till fransyska. Det hade varit trevligt. Jag prövade några meningar halvhögt för mig själv. Märkte att när jag skulle prata franska så la jag mig till med en speciell min och ett sätt att säga ”ööhh” mellan orden som tydligen verkade franskt för mig. ”Voulez-vous couchez avec moi?” Nej, min själ. Hela idén var idiotisk. Det var inget att tvivla om. Jag var en patetisk förlorare som satt och försökte skriva pornoveller om hur jag raggade upp brudar på krogen, i stället för att gå ut och göra det i verkligheten. Fulare, dummare, svinigare killar än jag kunde det. Så varför inte jag? Fast den här kvällen var jag för trött intalade jag mig själv, och dessutom borde jag duscha och jag hade ingen ren skjorta och det var ändå för sent.

– I morgon, tänkte jag.

Då jävlar skulle det raggas.